

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 412/2025-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/48/2025 z 8. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením krajského súdu sp. zn. 3Tos/48/2025 z 8. apríla 2025. Zároveň žiada ústavný súd, aby uvedené rozhodnutie všeobecného súd zrušil a vrátil mu vec sťažovateľa na nové konanie.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ adresoval Okresnému súdu Trnava návrh na podmienené prepustenie na slobodu z výkonu trestu odňatia slobody, kde okresný súd uznesením sp. zn. 32PP/2/2025 z 19. februára 2025 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) návrhu sťažovateľa vyhovel. Na základe sťažnosti prokurátora krajský súd namietaným uznesením prvostupňové rozhodnutie okresného súdu zrušil v celom rozsahu a návrh sťažovateľa zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti formuluje tvrdenie o arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti a nezákonnosti namietaného uznesenia. Prezентuje názor, že prokurátor uplatnením sťažnosti proti prvostupňovému rozhodnutiu okresného súdu zasiahol do nezávislosti a nestrannosti všeobecného súdu, čím prekročil svoju právomoc. Podľa neho krajský súd iba mechanicky prevzal argumenty prokurátora a vôbec sa nesnažil namietané rozhodnutie odôvodniť. Domnieva sa, že iba

na základe jeho trestnej minulosti nebolo možné urobiť konečný záver o tom, že v budúcnosti nepovedie riadny život. Uzatvára, že odôvodnenie namietaného uznesenia je značne všeobecné, selektívne a opomína sťažovateľom uplatnenú argumentáciu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z obsahu argumentácie ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že konajúci súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil v neprospech sťažovateľa len jeho trestnú minulosť a nevysporiadal sa so skutočnosťami prednesenými sťažovateľom v jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

5. Ústavný súd zdôrazňuje, že nebolo jeho úlohou preskúmať správnosť skutkových a právnych záverov, o ktoré krajský súd oprel svoje rozhodnutie, resp. odpovedať na otázku, či malo alebo nemalo byť návrhu sťažovateľa vyhovené. Úloha ústavného súdu sa v danom prípade obmedzila na posúdenie otázky, či sa krajský súd s právne relevantnou argumentáciou sťažovateľa uplatnenou v návrhu, ako aj s jednotlivými zistenými skutkovými okolnosťami týkajúcimi sa právnej veci sťažovateľa vysporiadal adekvátne a preskúmateľne a či je súdom zvolená interpretácia aplikovaných právnych noriem ústavnoprávne udržateľná.

6. Ústavný súd sa oboznámil s relevantnou právnou úpravou, ktorá bola konajúcimi súdmi v právnej veci sťažovateľa aplikovaná:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

7. Ústavný súd sa takisto oboznámil s odôvodnením namietaného uznesenia, ktoré bolo podkladom pre právny záver o zamietnutí návrhu sťažovateľa. Krajský súd v sťažovateľovom prípade konštatoval splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie (vykonanie potrebnej časti z výmery uloženého trestu), pričom sa následne zameril na posúdenie splnenia zvyšných dvoch materiálnych podmienok, predpokladaných ustanovením § 66 ods. 1 Trestného zákona. Podľa krajského súdu tieto podmienky (správanie odsúdeného vo výkone trestu spôsobom preukazujúcim polepšenie a prognóza vedenia riadneho života po prípadnom prepustení na slobodu) neboli u sťažovateľa splnené.

8. V odôvodnení namietaného uznesenia bolo vysvetlené, že pri posúdení splnenia prvej z označených materiálnych podmienok je potrebné reflektovať na celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu a súčasne zodpovedať otázku, či pozitívne správanie odsúdeného vo výkone trestu svedčí o skutočnej zmene životného postoja, alebo ide len o formálne prispôbenie sa pravidlám. Na tomto mieste krajský súd poukázal na to, že sťažovateľ síce získal

v priebehu výkonu trestu viacero disciplinárnych odmien, avšak i napriek tomu, že sa vo výkone trestu odňatia slobody ocitol opakovane a bol mu teda režim výkonu trestu dobre známy, jeho správanie v rámci aktuálneho výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď sa sťažovateľ po uplynutí prvých dvoch rokov výkonu trestu disciplinárne previnil užitím lekárom nepredpísaných liekov. Krajský súd konštatoval, že plnenie uložených príkazov a nariadení a plnenie pracovných povinností sťažovateľom považuje za formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, pričom však sťažovateľ nepreukázal kvalifikované polepšenie, teda takú vnútornú premenu, ktorá je predpokladom vedenia riadneho života na slobode. Na tomto mieste vysvetlil, že sa sťažovateľ v priebehu výkonu trestu nezapojil do žiadneho rekvalifikačného kurzu, či iných foriem vzdelávania, teda sa nesnažil aktívne zlepšiť svoje osobné znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť ich po prepustení z výkonu trestu v spoločnosti. Podľa krajského súdu sťažovateľ na verejnom zasadnutí síce prezentoval svoju ľútosť z minulého kriminálneho správania, avšak neanalyzoval jeho príčiny a podmienky so zameraním sa na to, ako ich v budúcnosti eliminovať v záujme predídania takémuto nežiadúcemu správaniu po prepustení na slobodu.

9. Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky vymedzenej zákonom, ktorou je vedenie riadneho života, v úvode interpretoval jej obsah a vysvetlil, že jej splnenie sa skúma komplexnejšie a posudzujú sa všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, kde sa zohľadňuje aj jeho celkový postoj k spoločenským normám, jeho doterajší život a tiež povaha a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu, a to s cieľom zistiť, či pri zohľadnení všetkých týchto skutočností možno prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie odsúdený riadny život. Vysvetlil, že skúmanie tejto podmienky nebolo možné posudzovať izolovane, bez zohľadnenia skutočností, že bolo u sťažovateľa konštatované nesplnenie prvej materiálnej podmienky. V sťažovateľovom prípade k skúmanej otázke trestnej minulosti konštatoval, že v neprospech sťažovateľa svedčí až deväť záznamov v registri trestov, vypovedajúcich o páchaní rôznorodnej trestnej činnosti, ktorá mala gradujúci charakter, kde sa najprv sťažovateľ dopúšťal prečinov a neskôr spáchal zločin. Ďalej akcentoval, že v prípade aktuálneho odsúdenia ide o trestné činy spáchané v jednočinnom súbehu, a síce trestné činy lúpeže a porušovania domovej slobody, ktoré boli spáchané podľa skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku tak, že páchatelia „*proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, spáchali čin ako členovia organizovanej skupiny, so zbraňou a spôsobili takým činom škodu veľkého rozsahu a neoprávnene vnikli do domu iného, pričom prekonalí prekážku, ktorej účelom bolo zabrániť vniknutiu a použili pri čine násillie, hrozbu bezprostredného násillia a taký čin spáchali so zbraňou a najmenej s dvoma osobami*“. Ďalej poukázal na vypracovanú menej priaznivú resocializačnú prognózu u sťažovateľa na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Okolnosť, ktorú prezentoval v prospech podmieneného prepustenia sťažovateľa okresný súd, krajský súd neprijal, keď uviedol, že sa sťažovateľ síce od roku 2010 až do jeho nástupu do aktuálneho výkonu trestu (r. 2020) nedopúšťal trestnej činnosti, avšak v minulosti páchal trestnú činnosť relatívne kontinuálne, po dobu trvajúcu dvadsaťpäť rokov, preto podľa názoru krajského súdu táto okresným súdom prezentovaná okolnosť nepostačuje pre záver, že náprava sťažovateľa bola čiastočným výkonom uloženého trestu odňatia slobody zavŕšená.

10. Krajský súd v závere v súhrne uviedol, že, zohľadňujúc absenciu zvýšenej snahy po náprave v ústave na výkon trestu odňatia slobody, menej priaznivú resocializačnú prognózu sťažovateľa, povahu trestného činu, pre ktorý je sťažovateľ vo výkone trestu odňatia slobody, a opakované

páchanie trestnej činnosti v minulosti, konštatuje, že predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu by v sťažovateľovom prípade nebolo možné dosiahnuť jeden z účelov trestu, a to vytvoriť podmienky a pripraviť odsúdeného na vedenie riadneho života na slobode.

11. Ústavný súd vo všeobecnej rovine konštatuje, že neexistuje ústavou zaručené právo na to, aby bolo vyhovené návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Posúdenie splnenia zákonných podmienok je totiž vecou sudcovskej úvahy. Je teda na všeobecnom súde, aby skúmal a posúdil, či sú zákonné podmienky na vyhovenie návrhu splnené, a svoje úvahy v danom smere riadne odôvodnil (II. ÚS 222/2019).

12. Vychádzajúc z informácií uvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto uznesenia, bez toho, aby bolo potrebné tieto informácie ďalej analyzovať, keďže sú podľa názoru ústavného súdu samy osebe dostatočne výpovedné, čo sa týka zodpovedania otázky, či sťažovateľ preukázal, že ďalší výkon trestu už nie je v jeho prípade potrebný, ústavný súd konštatuje ústavnú konformnosť odôvodnenia namietaného uznesenia krajského súdu. Je toho názoru, že sa v ňom krajský súd náležite vysporiadal s návrhom sťažovateľa na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a riadne vysvetlil dôvody na jeho zamietnutie. Argumentáciu konajúceho súdu o nesplnení podmienok predpokladaných relevantnou právnou úpravou ústavný súd hodnotí ako vyčerpávajúcu, bez zjavných logických protirečení, plne zodpovedajúcu kritériám stanoveným pre kvalitné odôvodnenie rozhodnutí všeobecných súdov judikatúrou ústavného súdu a zároveň súladnú s podstatou a zmyslom aplikovaných právnych noriem.

13. Ústavný súd sa nemôže stotožniť s tvrdením sťažovateľa, podľa ktorého krajský súd svoj zamietavý postoj k návrhu sťažovateľa oprel výlučne o sťažovateľovu trestnú minulosť. Zohľadnenie (okrem iných okolností) aj kriminálnej minulosti odsúdeného pre účely rozhodovania o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu predstavuje celkom regulárny postup, ktorý súdy štandardne využívajú, a odpis z registra trestov, ktorý podáva obraz o minulosti, resp. minulom správaní osoby, ktorej resocializačnú prognózu je potrebné stanoviť, nemožno pri stanovení tejto prognózy ignorovať (pozri sp. zn. II. ÚS 204/2022). Samozrejme, nejde o jedinú okolnosť, ktorá by mohla sama osebe odsúdeného diskvalifikovať a vopred ho vylúčiť z možnosti podmiennečného prepustenia. Bohatá trestná minulosť odsúdeného však predstavuje jednu zo súčastí mozaiky relevantných faktorov, ktorú je potrebné pri prognózovaní budúceho správania odsúdeného na slobode zohľadňovať a nemožno ju opomínať. V sťažovateľovom prípade na jeho trestnú minulosť krajský súd neprihliadal iba mechanicky, povrchno, bez vyhodnotenia jej vývoja, ale ju rámcovo aj analyzoval, keď konštatoval, že mala dlhodobý a zároveň gradujúci charakter. Krajský súd sa tak, ako už bolo konštatované, pri stanovení resocializačnej prognózy sťažovateľa neobmedzil iba na trestnú minulosť sťažovateľa ako na jediný relevantný faktor, ale zaoberal sa aj vyhodnotením ďalších faktorov, ktoré rovnako ako trestnú minulosť neposudzoval mechanicky, ale ich vyhodnotil v celkovom kontexte. Takisto treba povedať, že aj záver krajského súdu o vyhodnotení správania sťažovateľa počas výkonu trestu sa opieral o celkom jasné fakty a ich logické zhodnotenie. Krajský súd v rámci formulovanej argumentácie v podstate poskytol sťažovateľovi aj odpoveď na otázku o možnostiach, ktoré by ho mohli v budúcnosti priviesť k splneniu potrebných zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie na slobodu. V odôvodnení namietaného uznesenia totiž krajský súd celkom zreteľne sťažovateľa navigoval, aby sa zameril na skutočnú analýzu príčin porušovania spoločenských pravidiel, pre ktoré bol sankcionovaný, a zaujal k svojej trestnej minulosti nielen formálny kritický postoj, ale aktívny

a úprimný prístup smerujúci k odstráneniu príčin minulého kriminálneho správania. Sťažovateľovi takisto bolo krajským súdom jasne naznačené, že by sa nemal v prostredí výkonu trestu obmedziť iba na plnenie stanovených pravidiel správania a udelených príkazov, ale využiť možnosti k nadobudnutiu a prehĺbeniu pozitívnych sociálnych zručností, ktoré mu umožnia bezproblémové fungovanie v spoločnosti na slobode po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

14. Pokiaľ ide o názor sťažovateľa, že prokurátor nedisponuje právomocou spochybňovať správnosť rozhodnutia súdu, v sťažovateľovom prípade prvostupňového rozhodnutia okresného súdu ústavný súd iba stručne uvádza, že tak ako v danom prípade zákon priznáva opravný prostriedok iniciátorovi konania o podmienenečnom prepustení, priznáva ho aj prokurátorovi.

15. Vzhľadom na predchádzajúce uvedené závery ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietol.

16. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu